

دعای روز سیزدهم ماه

سُبْحَانَ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى، سُبْحَانَ مَنْ قَضَى بِالْمَوْتِ عَلَيَّ

منزه است آن (خدای) والای برتر، منزه است آن که مرگ را بر

الْعِبَادِ، سُبْحَانَ الْقَاضِي بِالْحَقِّ، سُبْحَانَ الْمَلِكِ

بندگان حتم و مقرر فرمود؛ منزه است آن (خدای) حاکم بر حق، منزه

الْمُقْتَدِرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ حَمْدًا يَبْقَى بَعْدَ

است پادشاه مقتدر؛ منزه است خدا و ستایشش کنم، ستایشی که

الْفَنَاءِ، وَيُنْمِي فِي كِفَّةِ الْمِيزَانِ لِلْجَزَاءِ. تَسْبِيحًا كَمَا

پس از نابودی (من و سایر موجودات) باقی بماند و در کفه میزان

يَنْبَغِي لِكْرَمِ وَجْهِهِ، وَعِزِّ جَلَالِهِ، وَعَظِيمِ ثَوَابِهِ،

پادشاه فزون گردد. تنزیهی که شایسته بزرگواری ذاتش، عزت

سُبْحَانَ مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ، سُبْحَانَ مَنْ

شوکتش و پادشاه بزرگش باشد؛ منزه است آن که هر موجودی

اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ، سُبْحَانَ مَنْ خَضَعَ كُلُّ

در برابر عظمتش فروتن گشته است؛ منزه است آن که هر چیزی در

شَيْءٍ إِلَّا لِكِهِ، سُبْحَانَ مَنْ انْقَادَتْ لَهُ الْأُمُورُ بِأَمْرِهَا،

برابر قدرتش مطیع و فرمانبردار گشته است؛ منزه است آن که هر

سُبْحَانَ مَنْ مَلَأَ الْأَرْضَ قُدْسَهُ. سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَ

چیزی در برابر پادشاهی اش خاضع شده است؛ منزه است آن که عنان

كُلُّ ظَلَمَةٍ بِنُورِهِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يُدَانُ بِغَيْرِ دِينِهِ،
 کارها همه پیش فرمان او تسلیم گردیده است؛ منزّه است آن که
 سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ بِقُدْرَتِهِ كُلَّ قَدَرٍ، وَقُدْرَتُهُ فَوْقَ
 مقام قدس و پاکی اش زمین را پر کرده است. منزّه است آن که به
 كُلِّ ذِي قُدْرَةٍ، وَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ، سُبْحَانَ مَنْ
 نیروی خود هر اندازه را اندازه گیری کرده و نیرویش از هر نیرویی
 أَوْلُهُ حُكْمًا لَا يَوْصَفُ، وَآخِرُهُ عِلْمًا لَا يَبِيدُ.
 برتر است و هیچکس قدرت برتری نیرویش را ندارد؛ منزّه است
 سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَالِمٌ مُطَّلِعٌ بِغَيْرِ جَوَارِحٍ، سُبْحَانَ
 آن که آغازش حکمتی است غیر قابل توصیف و پایانش دانشی
 مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي الْأَرْضِ، وَلَا فِي السَّمَاءِ،
 بی پایان است. منزّه است آن که عالمی آگاه و مطلع است
 سُبْحَانَ الرَّبِّ الْوَدُودِ. سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوَتَرِ،
 و اطلاعش (به اشیا) به وسیله اعضا و جوارح نیست؛ منزّه است آن
 سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ، سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَحِيمٌ
 که چیزی در زمین و نه در آسمان بر او پوشیده نیست؛ منزّه است
 لَا يَعْجَلُ، سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَغْفُلُ. سُبْحَانَ مَنْ
 پروردگار مهربان. منزّه است یگانه یکتا. منزّه است بزرگ بزرگ تر،
 هُوَ جَوَادٌ لَا يَبْخُلُ، أَنْتَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَظَمْتُكَ،
 منزّه است آن که مهربانی بی شتاب است، منزّه است آن که نگهبانی

وَفِي الْأَرْضِ قُدْرَتُكَ، وَفِي الْبَحْرِ عَجَائِبُكَ، وَفِي

است که غفلت نکند. منزه است آن که سخاوتمندی است که بخل

الظُّلُمَاتِ نورك، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، إِنِّي كُنْتُ

نورزد، (خدایا!) تویی که در آسمان عظمت تو است، در زمین قدرتت

مِنَ الظُّلُمَاتِ، سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ، سُبْحَانَ

حکمفرماست، در دریا شگفتی‌های تو موجود و در تاریکی‌ها نور و

ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسُ أَسْأَلُكَ

روشنی تو نمودار است؛ منزهی تو، معبودی جز تو نیست، به راستی

بِمَنِّكَ يَا مَنَّانُ، وَبِقُدْرَتِكَ يَا قَدِيرُ، وَبِحِلْمِكَ يَا

که من از ستمگروانم، منزه است آن که دارای عزتی بلند است، منزه

حَلِيمُ، وَيَعْلَمُكَ يَا عَلِيمُ، وَبِعَظَمَتِكَ يَا عَظِيمُ. سه بار

است دارندهٔ جلالت و بزرگواری. منزهی تو ای پاک و پاکیزه، از تو

بگو يَا حَقُّ سه بار بگو يَا بَاعِثُ سه بار بگو يَا وَاوِرْتُ

خواهم به نعمت بخشیش ات ای بخشنده! به نیرویت ای قدرتمند توانا!

سه بار بگو يَا حَيُّ سه بار بگو يَا قَيُّوْمُ سه بار بگو يَا

به بردباری ات ای بردبار! به دانشت ای دانا! به بزرگی ات ای بزرگ!

اللَّهُ سه بار بگو يَا رَحْمَنُ سه بار بگو يَا رَحِيمُ سه بار

آنگاه سه بار می‌گویی: «ای حق» و سه بار «ای برانگیزاننده» و

بگو يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ سه بار بگو يَا رَبَّنَا سه بار

سه بار «ای ارث برنده» و سه بار «ای زنده»، و سه بار «ای پاینده»

بگو وَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا كَرِيمُ سه بار بگو
 و سه بار «ای خدا» و سه بار «ای بخشاینده» و سه بار «ای مهربان»
 يَا سَيِّدَنَا سه بار بگو يَا فَاخْرَنَا سه بار بگو يَا ذُخْرَنَا سه
 و سه بار «ای دارای جلالت و بزرگواری» و سه بار «ای پروردگار
 بار بگو يَا كَنْزَنَا سه بار بگو يَا قُوَّتَنَا سه بار بگو
 ما» از تو خواهم به ذات بزرگواری: ای کریم (سه بار)، ای
 يَا عِزَّنَا سه بار بگو يَا كَهْفَنَا سه بار بگو يَا اِلَهْنَا سه
 آقای ما (سه بار)، ای افتخار ما (سه بار)، ای ذخیره ما (سه بار)، ای
 بار بگو يَا مَوْلَانَا سه بار بگو يَا خَالِقْنَا سه بار بگو يَا
 گنج ما (سه بار)، ای نیروی ما (سه بار)، ای مایه عزت ما (سه
 رازقنا سه بار بگو يَا مُمِيتْنَا سه بار بگو يَا مُحْيِيْنَا سه
 بار)، ای پناهگاه ما (سه بار)، ای معبود ما (سه بار)، ای سرپرست ما
 بار بگو يَا بَاعِثْنَا سه بار بگو يَا وَاوْرَثْنَا سه بار بگو يَا
 (سه بار)، ای آفریدگار ما (سه بار)، ای زنده کننده ما (سه بار)، ای
 عُدَّتْنَا سه بار بگو يَا اَمَلْنَا سه بار بگو يَا رَجَاءَنَا لِدِينِنَا
 برانگیزنده ما (سه بار)، ای وارث ما (سه بار)، ای ساز و برگ ما
 وَ دُنْيَانَا وَ آخِرَتِنَا سه بار بگو وَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ
 (سه بار)، ای آرزوی ما (سه بار)، ای امید ما در دین و دنیا و آخرت
 الْكَرِيمِ يَا حَيُّ سه بار بگو وَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ
 ما (سه بار). و از تو خواهم به ذات بزرگواری، ای زنده (جاوید)

الْكَرِيمِ يَا قَيُّوْمُ سَهْ بَارِ بَغُو وَ اَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ

(سه بار) از تو خواهم به ذات بزرگوارت، ای پاینده (سه بار) از تو

الْكَرِيمِ يَا اللهُ سَهْ بَارِ بَغُو يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ

خواهم به ذات بزرگوارت، ای خدا! ای خدا! ای که معبودی جز تو

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَهْ بَارِ بَغُو وَ اَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ

نیست! منزهی تو، معبودی جز تو نیست (سه بار). از تو خواهم به

الْكَرِيمِ يَا رَحِيمُ سَهْ بَارِ بَغُو وَ اَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ

ذات بزرگوارت، ای مهربان (سه بار). از تو خواهم به ذات بزرگوارت،

الْكَرِيمِ يَا رَحْمَنُ سَهْ بَارِ بَغُو وَ اَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ

ای بخشاینده (سه بار). از تو خواهم به ذات بزرگوارت، ای نیرومند

الْكَرِيمِ يَا عَزِيزُ سَهْ بَارِ بَغُو وَ اَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ

(سه بار). از تو خواهم به ذات بزرگوارت، ای بزرگ (سه بار).

الْكَرِيمِ يَا كَبِيرُ سَهْ بَارِ بَغُو وَ اَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ

از تو خواهم به ذات بزرگوارت، ای نعمت بخش (سه بار). از تو

الْكَرِيمِ يَا مَنَّانُ سَهْ بَارِ بَغُو وَ اَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ

خواهم به ذات بزرگوارت، ای توبه پذیر (سه بار). از تو خواهم

الْكَرِيمِ يَا تَوَّابُ سَهْ بَارِ بَغُو وَ اَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ

به ذات بزرگوارت، ای پُر بخشش (سه بار). از تو خواهم به

الْكَرِيمِ يَا وَهَّابُ سَهْ بَارِ بَغُو وَ اَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ

ذات بزرگوارت، ای آمرزنده (سه بار). از تو خواهم به ذات بزرگوارت،

الْكَرِيمِ يَا غَفَّارُ سَهْ بَارِ بَكَوْ وَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ
 ای توانا (سه بار). از تو خواهم به ذات بزرگوارت، ای صاحب
 الْكَرِيمِ يَا قَادِرُ، وَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا
 جلالت و بزرگواری که بر محمد بنده و رسول و پیامبرت
 ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
 و بر خاندان پاک برگزیده‌اش درود فرستی، بهترین درودهایی را
 وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَى آلِهِ الظَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ،
 که بر پیامبری از پیامبران و رسولانت بفرستی. خدایا! بر محمد
 أَفْضَلَ صَلَّوْا تَيْكَ عَلَيَّ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ.
 و خاندان محمد درود فرست چنانچه بر ابراهیم و خاندان ابراهیم
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ
 درود فرستادی که به راستی تو ستوده و بزرگواری. خدایا!
 إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ
 بر پدر ما آدم و بر مادرمان حواء درود فرست؛ خدایا! بر
 أَبِينَا آدَمَ وَأُمِّنَا حَوَاءَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ أَنْبِيَائِكَ
 پیامبرانت همگی درود فرست؛ خدایا! مرا در دین و دنیا و
 أَجْمَعِينَ، اللَّهُمَّ وَعَافِنِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي،
 آخرتم عافیت بخش که به راستی تو بر هر چیز توانایی. خدایا! از
 إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَتَقَبَّلَ
 تو خواهم از من که بپذیری که به راستی تو آمرزنده و سپاس

مِنِّي فَإِنَّكَ غَفُورٌ شَكُورٌ، اللَّهُمَّ وَاسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ

پذیری؛ خدایا! از تو خواهم که مرا بیامرزی که به راستی تو

لی، فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ، اللَّهُمَّ وَاسْأَلُكَ أَنْ تَرْحَمَنِي،

آمرزنده و مهربانی، خدایا! از تو خواهم که به من رحم کنی

فَإِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.

که به راستی تو توبه پذیر و مهربانی.